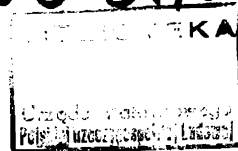

Warszawa, 11 stycznia 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

A62c 31/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27557.

Kl. 61 a, 16/01.

Tomasz Stefański
(Chorzów, Polska).

Prądownica pożarna.

Zgłoszono 31 lipca 1937 r.
Udzielono 12 listopada 1938 r.

Znane prądownice pożarne posiadają tę wadę, że są skomplikowane, o ile dają stożek rozpylony, przy czym niewielkie zanieczyszczenie części regulujących strumień cieczy uniemożliwia dalszą pracę lub zmusza do rozebrania prądownicy i oczyszczenia jej. Na wypadek wojny gazowej używanie znanych prądownic do rozpylania roztworów odkażających jest uniemożliwione, ponieważ posiadają skomplikowaną budowę części regulujących strumień, wskutek czego ręka, ubrana w rękawicę przeciw-iperytową, nie mogłaby poruszać części regulujących strumień.

Prądownica według wynalazku niniejszego posiada prostą konstrukcję i jest łatwą w użyciu, przy czym nadaje się do używania cieczy dowolnej gęstości.

Na rysunku uwidoczniono przykład wykonania wynalazku. Kadłub 1 prądownicy posiada środkowy kanał 3, w poprzek którego przechodzi dający się obracać kurek 2. Kurek 2 jest ścięty na wysokości kanału 3. U wylotu prądownicy z jej środkowym kanałem jest połączony śrubowy kanał boczny 4, 5, którego wlot znajduje się w pobliżu tylnej części środkowego kanału 3 i jest od niego oddzielony występem 7 kadłuba prądownicy.

Jeżeli więc kurek 2 zajmuje położenie, oznaczone literą *a*, to otrzymuje się strumień zwarty, jeżeli zajmuje położenie, oznaczone literą *b*, to prądownica jest nieczynna, jeżeli zaś kurek zajmuje położenie, oznaczone literą *c*, to środkowy przewód 3 jest zakryty, a ciecz przedosta-

je się do wylotu 6 prądownicy przez kanał śrubowy 4 i 5 i zostaje rozpylona.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Prądownica pożarna, znamienna tym, że posiada śrubowy kanał boczny (4, 5), łączący wylot prądownicy z jej środkowym kanałem, przy czym wlot tego kanału śrubowego jest oddzielony od tyl-

nej części kanału środkowego występem (7) kadłuba prądownicy.

2. Prądownica pożarna według zastrz. 1, znamienna tym, że posiada osadzony w poprzek kurek, którego część do wysokości dna kanału środkowego prądownicy jest ścięta.

T o m a s z S t e f a ń s k i.

